

De vloek van Cham?

Alfred E. Dekker

Stichting Da-ath

Colofon

Titel: De vloek van Cham?

© Alfred E. Dekker

Redactie: Date Gorter

Uitgave: Stichting Da-ath, Capelle aan den IJssel, da-ath.nl

In samenwerking met Stichting Evangelie Om Niet

Omslag: Evangelie Om Niet

Foto cover

ISSN: 2772-8811

NUR 707

INHOUD

	Blz.
Vloek van Cham?	
Leugen	6-7
Vloek	7-8
Slaaf, slavernij	8-12
Cham	12-13
De vloek van Cham?	13-16
De vloek van Kanaän	16-18
Samenvatting	18-19
Brochures allerlei onderwerpen, te bestellen	20-26

VLOEK VAN CHAM?¹

1. Leugen

De Tegenwerker was vanaf den beginne mensenmoordenaar en heeft niet in de waarheid gestaan, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij ook maar de leugen zou spreken, spreekt hij vanuit zichzelf, omdat hij een leugenaar is en de vader ervan. Onze Heer Jezus wees de Joden daarop, toen zij er blijk van gaven dat Zijn woorden bij hen het ene oor ingingen en het andere oor er weer uit. (Johannes 8:43-44). Zij waren doof en blind voor de Waarheid Die vóór hen stond!

Wie Gods Woord hoort en serieus neemt, het aandachtig en onbevooroordeeld bestudeert en de aldus opgedane kennis en inzichten legt naast wat “men” zoal beweert, zal daarin snel doorhebben wat daarvan gelogen is of niet. Leugen leidt vrijwel altijd tot een vorm van moord, hetzij door iemands geloof en hoop de grond in te boren, hetzij door letterlijk iemand het leven onmogelijk te maken of hem zelfs te vermoorden.

Ons toenmalige staatshoofd constateerde in 1999 tijdens een gesprek met het Genootschap van Hoofdredacteuren: “De leugen regeert”. En zo is het, want de media bulken van de leugens en leiden hoorders en lezers van God en Zijn Woord af naar de volstrekt heilloze schijnwereld die goddeloosheid hun voortovert.

Eén uit die enorme massa leugens die nog steeds de ronde doet, is de zogenoemde “vloek van Cham”. Het rampzalige misverstaan dat daaraan ten grondslag ligt, wordt door lieden die de Schrift niet kennen, laat staan ooit goed gelezen hebben, klakkeloos gepapegaaid. En waarom? Omdat het hun goed uitkomt? Door geestelijke bijziendheid?

¹ © Alfred E. Dekker, Rotterdam 13 juli 2023.

Bij de herdenkingen van de afschaffing van de slavernij onder de noemer Ketikoti is nu algemeen duidelijk geworden dat de “vloek van Cham” gebruikt is om een onafzienbare menigte medemensen eeuwenlang tot handelswaar te vernederen, als beesten te behandelen en tot louter economisch productiemiddel te dehumaniseren. Het is dezelfde gruwelijke mentaliteit die bijvoorbeeld de nazi’s in hun Konzentrationslager praktiseerden. Er is dus reden te over om de leugen van de “vloek van Cham” te ontzenuwen.

2. Vloek

Raadpleging van de Dikke van Dale leert dat “vervloeken” het synoniem is van “verdoemen”. Gaat dat ook op voor dat vertaalwoord in de heilige Schrift? In Genesis 9:25 en ook op andere plaatsen hebben de gangbare Bijbelvertalingen het over “vervloeken” waar het Hebreeuwse woord “arár” (Strongnr. 0779) staat. De eerste vindplaats is Genesis 3:14 waar God de slang vervloekte. In Deuteronomium 27 en 28 is een lange reeks vervloekingen te vinden.

God is de Enige die met reden een vloek over iets of iemand uit kan spreken, als teken van Zijn rechtvaardigheid (bijv. Psalm 109:26-31). Maar “verdoemen” in de zin van naar de hel sturen, doet Hij niet.¹ Ten eerste bestaat er geen “hel” en ten tweede komt Hij met alle mensen tot Zijn doel en zal Hij uiteindelijk alles in *allen* worden (1 Corinthiërs 15:28). Met “vervloeken” en “vloek” moet Hij dus iets anders beogen, zoals wij later zullen zien. Dat geldt echter niet voor de vloek die een mens los van God meent te moeten uitspreken. Kijk maar naar de opdracht van Balak aan Bileam: “vervloek het volk voor mij!” Balak had de vernietiging van Israël op het oog.

¹ De bekende Nederlandse krachtterm, hier afgekort tot GVD, houdt ook een menselijke vervloeking in. Het houdt niet zozeer een zelfvervloeking in, “God verdoeme mij!”, maar veeleer een agressief “God verdoeme u!” Daarmee ontkent men Gods voornaamste karaktertrek: Liefde!

Tegenover “vervloeken” wordt in de Hebreeuwse Schrift vaak, direct of indirect, “zegenen”, “barách” (Strongnr. 01288), gezet, bijvoorbeeld in Genesis 12:3, Numeri 22:6, Jeremia 17:5,7.

In de Septuaginta, de oude Griekse vertaling van de Hebreeuwse Schrift, is *arár* hoofdzakelijk met *epikatarasthai*¹ vertaald. Volgens de Engels-concordante weergave is dat “on-down-execrate” en houdt een verafschuwen in. Die vertaling biedt, samen met strekking van de vindplaatsen van *arár*, een handvat om te kunnen komen tot een omschrijving van de betekenis van vervloeken.

Wanneer door of vanwege God een vloek wordt uitgesproken, gaat het *niet* om verdoemen, maar *wél* om het zich verre houden van wie of wat voorwerp is van wat God verafschuwt. Alles ingepast in Zijn voornemen van de eonen (Efeziërs 3:11)! God, de Vader, bewerkt nu eenmaal *alles* in overeenstemming met de raad van Zijn wil (Efeziërs 1:11), niet exclusief voor de leden van het lichaam van Christus, maar ook reeds in Noachs dagen!

3. Slaaf, slavernij

Het gaat hier om het woord “êvêd” (Strongnr. 05650). Het komt ca. 800 maal in de Hebreeuwse Schrift voor. En het is in de Septuaginta veelal vertaald met woorden die “-doel-”, “slaaf” als woordelement hebben en ook in de Griekse Schrift gebruikt zijn. Volgens Van Dales Groot Etymologisch Woordenboek is ons woord “slaaf” afgeleid van het middeleeuws-Latijnse “slavus” en “sclavus”, ontleend aan het Byzantijns-Griekse “sklabos”, een verwijzing naar de Slavische herkomst van deze categorie mensen. Dat laatste is te herkennen in de Romeinse aanduiding “servus” (bijv. serviër). Dat woord is in de Latijnse vertaling van de Schrift, de *Biblia Vulgata* (begin 5^e eeuw) overgenomen als vertaling van *êbêd* en *doulos*. Het is geenszins uitgesloten dat het vertaalwoord “servus” in de *Biblia Vulgata* dezelfde on-

¹ Komt niet in de Griekse Schrift voor.

Schriftuurlijke invulling kreeg als destijds bij de Romeinen.¹ Dat daarmee de geesten toen al geheel op het verkeerde been werden gezet, moge uit het volgende blijken. Sommigen menen dat de slavernij bij de Romeinen de opmaat was voor later, bij de West-Indische Compagnie.

Slavernij volgens de Hebreeuwse Schrift verschilt op een essentieel punt van de slavernij waarop onder meer Ketikoti betrekking heeft. In de Hebreeuwse Schrift worden "slaven" als *mensen* behandeld, in het Westerse verleden als *roerende zaken*, dat wil zeggen vatbaar voor koop en verkoop, net als bij vee en huisdieren. De talloze historische getuigenissen bewijzen dat deze mensen inderdaad - op een zeldzame uitzondering na - beestachtig behandeld werden.

Het hebben van de status "slaaf" volgens de Hebreeuwse Schrift wordt bepaald door oorzaak en omstandigheden en is in de Thora aan strikte regels onderworpen. Eén oorzaak is in Exodus 21:16

¹ Enkele citaten van Romeinse juristen uit de eerste eeuwen na Christus' geboorte:

- In potestate itaque sunt servi dominorum. Quae quidem potestas iuris gentium est: Nam apud omnes peraeque gentes animadvertere possumus dominis in servos vitae necisque potestatem esse [etc.] (Slaven zijn dus in de macht van hun heren, welke macht namelijk berust op het *ius gentium* ("volkenrecht"). Wij kunnen immers bij alle volken hetzelfde opmerken: heren hebben jegens slaven macht over leven en dood.) De Instituten van Gaius, eerste commentaar (2^e eeuw na Chr.).
- Omnes res aut mancipi sunt aut nec mancipi. Mancipi res sunt [...] servi et quadrupedes [etc.] (Alle zaken zijn óf in volle eigendom óf geen volle eigendom. Zaken in volle eigendom zijn [...] slaven en viervoeters [etc.]) Domitius Ulpianus, Fragmenta XIX, 1 (2^e eeuw AD).
- Servitus est constitutio iuris gentium, qua quis dominio alieno contra naturam subicitur. (Slavernij is een instelling van het *ius gentium*, n.l. dat iemand als meester een ander tegen de natuur in zou kunnen onderwerpen.) Florentinus, Digesta 1 (4e eeuw).

sowieso op straffe des doods verboden: slavernij door ontvoering en roof. De praktijk van de slavernij in het Westerse verleden heeft zich daarvan overduidelijk niets aangetrokken. Opmerkelijk is het, hoe het ene Schriftwoord aangevoerd werd om slavernij goed te praten, maar andere Schriftwoorden genegeerd werden omdat zij niet in het straatje van de op rijkdom beluste kooplieden pasten.

De vormen van slavernij die God in de Thora geregeld heeft, zijn gericht op slechts één doel: het leven van de betreffende mens beschermen. God heeft nimmer slavernij voor andere doeleinden zoals uitbuiting toegestaan. *Jahweh*¹ gunt niemand van Zijn volk armoede (Deuteronomium 15:4-5). Om dat te voorkomen heeft Hij wetten gegeven, zoals in Deuteronomium 24.²

Het begrip “slaaf” heeft in de Hebreeuwse Schrift meer de notie van iemand die onderworpen en gebonden is aan volstrekte dienstbaarheid - niét als “ding” maar als volwaardig mens! Dat is een hemelsbreed verschil met de onmenselijke bagage die het begrip in het Westen kreeg. God herinnerde de Israëlieten niet voor niets steeds aan de tijd die zij in Egypte in slavernij doorgebracht hadden en waaruit zij door Hem verlost waren (Deuteronomium 24:18).

Tot een opmerkelijke categorie “slaven” behoorden Israëlieten die hopeloos in schulden verstrikt geraakt waren en zichzelf als slaaf aan een ander verkocht hadden om met het geld schulden af te lossen. *Jahweh* gunt niemand van Zijn volk armoede (Deuteronomium 15:4-5)³ Zie ook Leviticus 25:39-41.

¹ Met *Jahweh* geven wij de Naam weer die in de Hebreeuwse Schrift als IEUE geschreven staat.

² Het principe van Deuteronomium 24:6 is in het Nederlandse recht terug te vinden, onder meer in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, bij “beslagvrije voet”. Dat is gericht op het doen behouden van wat een schuldenaar minimaal nodig heeft om van te kunnen leven.

³ In 1 Corinthiërs 13:3 vermelden de gangbare Bijbelvertalingen, zoals de NGB-1951: “al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand” Zoiets kan nooit uit de mond van de apostel Paulus zijn voortgekomen.

Een andere categorie betreft vreemdelingen. Bij succesvolle belegering van een stad waren de Israëlieten verplicht eerst vrede aan te bieden. Als de bewoners van die stad dat accepteerden, nam Israël hen als slaven op (Deuteronomium 20:10-11). Daarbij was evenmin sprake van verdrukken, vernederen of uitbuiten, maar van volstreekte dienstbaarheid. Het was zelfs mogelijk een hunner vrouwen te huwen. Een bekend voorbeeld is Rachab die na de inname van Jericho samen met allen die met haar in het huis waren, in leven werd gelaten. Zij huwde later de Israëliet Salmon en kwam met haar nakomelingen in het geslachtsregister van onze Heer Jezus Christus te staan (Mattheüs 1:5).

De Thora biedt slaven bescherming en zorg (Exodus 21). Daarmee staan de Westerse slavernijpraktijken in schril contrast. Enige voorbeelden van Gods aanpak:

- Wanneer een priester iemand als slaaf gekocht had, mocht deze van het geofferde voedsel mee-eten (Leviticus 22:11).
- Voor allen, ongeacht of zij slaaf waren of niet, gold het houden van de sabbat (Exodus 20:10).
- Hetzelfde gold voor het wekenfeest, Sjawoe'ot, en het Loofhuttenfeest, Soekot (Deuteronomium 16:11 en 14).
- Aan een slaaf die naar de Israëlieten voor zijn heer gevlucht was, moest vrije vestiging toegestaan worden (Deuteronomium 23:15-16).
- Een Hebreeuwse slaaf was na zes jaren dienstbaarheid vrij om weg te gaan (Exodus 21:2).

De vertaling berust op een inmiddels achterhaalde versie van het *Novum Testamentum Graece*, editie Nestlé-Aland. >>

In de actuele editie staat niet meer *kauthêsomai*, “verbranden”, maar *kauchêsomai*, “roemen”, zoals ook in codex Sinaïticus, Alexandrinus en Vaticanus (en in de Concordant Greek Tekst) al was aangegeven. Wie zichzelf als slaaf aan een rijke zou verkopen om met het geld zichzelf en zijn gezin uit de problemen te helpen, zou roem oogsten, maar zijn daad is waardeloos als hij die niet uit liefde zou hebben gedaan.

Op basis van deze gegevens komt bij het begrip “slaaf”, *êbêd*, in de Hebreeuwse Schrift een ander, veel meer respectvol en meer menslievend beeld naar voren dan bij de heidenvolken praktijk was. Zeker toen de Westerse wereld de historisch meedogenloze, op winstbejag geënte vorm van slavernij introduceerde. Een flagranter contrast met wat God in Zijn Woord bedoeld heeft, is moeilijk te vinden.¹ Zoals gezegd hield bij de Hebreeën “slaaf” een staat van volstreekte dienstbaarheid en afhankelijkheid in en dat beantwoordt exact aan de staat van een gelovige als “slaaf van Christus” (1 Corinthiërs 7:22)!

Cham

De naam Cham (Strongnr. 02526; in Septuaginta *cham*), wordt in de Griekse Schrift niet genoemd. Alleen al dit feit doet vermoeden dat hij een andere rol heeft dan aanhangers van het christendom en verdedigers van slavernij eeuwenlang beweerden.

Cham was de tweede zoon van Noach en was volgens Genesis 10:6 de vader van Koes, Mitzraïm, Poet en Kanaän. In Genesis 10:7-19 worden de namen van zijn nageslacht genoemd “naar hun families, naar hun talen, in hun landen, in hun natiën”. De naam van Chams zoon Mitzraïm is dezelfde als waarmee in het Hebreeuws het land van de Egyptenaren wordt aangeduid. Dat is te herkenbaar in de huidige Arabische naam van Egypte: Misr. Dat er een bepaalde relatie bestaat tussen Cham en Egypte blijkt uit onder meer Psalm 105:23.

1 De slavernij in de voormalige Nederlandse koloniën van Suriname resp. de Antillen werd opgeheven bij Wet van 8 augustus 1862, ingaande 1 juli 1863, gepubliceerd in Staatsblad 164 resp. 165.

De weerslag daarvan is onder meer in artikel 1, lid 1, Boek 1, Burgerlijk Wetboek te vinden waarin uitdrukkelijk bepaald is: “Persoonlijke dienstbaarheden, van welke aard of onder welke benaming ook, worden niet geduld.” De Nederlandse wetgeving lijkt hiermee royaler dan de Thora.

Over de betekenis van de naam Cham doen verschillende opvattingen opgeld. De meest gehoorde opvatting is dat de naam afgeleid is van het werkwoord *cham* (Strongnr. 02525) voor “heet, warm” (bijv. in Jozua 9:12). De oude Egyptenaren noemden het vruchtbare deel van hun land “Kemet”, “zwart land”, naar de kleur van de vruchtbare bodem. Dat lijkt weliswaar iets met de naam Cham te maken te hebben, maar niet op de door *Jahweh* gehanteerde benaming Mitzraïm (Myrum, Strongnr. 04714).¹

Sinds de 17e eeuw meende men dat de naam Cham verwant is aan het Hebreeuwse woord voor "verbrand", "zwart" of "heet". De Schrift geeft echter nergens voet aan de opvatting dat Cham iets met zwartheid te maken zou hebben, laat staan met een dergelijke huidskleur.

In de 19^e eeuw bestond een zeer dubieuze theorie over “Chamieten”, de verzamelnaam voor volken die Cham als stamvader zouden hebben, een ware rassentheorie. Feitelijk berustte deze theorie alleen op vooronderstelling, zo niet op een boosaardige hypothese, waarvoor de Schrift geen enkele basis te vinden was. Het Chamitisch ras zou de volkeren van Noord-Afrika, de Hoorn van Afrika en het zuidelijk deel van het Arabisch Schiereiland omvatten en superieur zijn aan het "negroïde ras" van Sub-Saharisch Afrika, het gebied waar de meeste Afrikaanse slaven geroofd en ontvoerd werden. Ja, zo komt de aap toch uit de mouw. Soortgelijke boosaardige verzinsels komen wij nog steeds tegen bij antisemieten.² Uit wiens koker zouden die toch komen?

¹ In het bekende lexicon van Wilhelm Gesenius wordt nog steeds betoogd dat Cham de naam voor Egypte is.

² De termen antisemitisme en antisemiet lijken betrekking te hebben op het “tegen Semieten” zijn. Semieten zijn de nakomelingen van Noachs zoon Sem, waaronder in hoofdzaak Joden en Arabieren. De geschiedenis heeft uitgewezen dat het begrip moedwillig tot de Joden is verengd. De term is in 1781 gelanceerd door een Duits historicus, August Schlözer.

De vloek van Cham?

Hier is nauwkeurige lezing van Genesis 9:20-27 noodzakelijk. Volgens de Herziene Statenvertaling staat daar (aangevuld met eigen informatie):

- 20 En Noach [“rust”, “stop”] werd een landman [lett. “man van de grond”] en plantte een wijngaard.
- 21 Toen hij van de wijn gedronken had, werd hij dronken en hij ontblootte zich in zijn tent.
- 22 Toen zag Cham, de vader van Kanaän, zijns vaders naaktheid [*êrwáh*, Strongnr. 6172 = naaktheid, schaamte] en hij vertelde het aan zijn beide broeders buiten.
- 23 Daarop nam Sem [Let op: in het Hebreeuws staat niet “zij namen”, maar “hij nam”], en Jafet, een mantel, legden die op hun beider schouders, liepen achterwaarts en bedekten huns vaders naaktheid, terwijl hun aangezicht afgewend was, zodat zij huns vaders naaktheid niet zagen.
- 24 Toen Noach uit zijn roes ontwaakte en vernam, wat zijn jongste zoon [lett. “zijn kleine zoon”, in Sept. *o uios autou o neôteros*] hem aangedaan had,
- 25 zeide hij: Vervloekt zij Kanaän, een knecht der knechten [*êbêd êbêdim*] zij hij voor zijn broeders.¹
- 26 Voorts zeide hij: Geprezen zij de HERE, de God van Sem, maar Kanaän zij hem tot knecht [*êbêd*],
- 27 God breide Jafet uit, en hij wone in de tenten van Sem, en Kanaän zij hem tot knecht [*êbêd*].

Wat valt hier op? Noach sprak niet over Cham, maar over *Kanaän* een vloek uit! Waarom?

Noach had zich in zijn dronken bui “ontbloot”, een kuise uitdrukking voor geheel naakt zijn. Over het ontbloten waarbij de “schaamte” (*êrwah*, Strongnr. 06172), de geslachtsdelen, zichtbaar worden, is later vooral in Leviticus 18 en 20 een reeks

¹ In de gangbare Bijbelvertalingen is *êbêd* (Strongnr. 05650) hoofdzakelijk met “knecht” vertaald.

verboden opgesteld. Daar komt het betreffende Hebreeuwse woord 32 maal van de in totaal 53 vindplaatsen voor. Het moge duidelijk zijn dat wie lak heeft aan dit verbod en het met de zeden niet zo nauw neemt, in staat is de zuivere familielijnen te verzieken die *Jahweh* die voor ogen heeft, in het bijzonder de lijnen die tot de vleeswording van het Woord moesten leiden! Onder andere dát is doel en betekenis van de zogenoemde kuisheidswetten die in de Thora zijn vastgelegd. Dat betekent dat al in Noachs dagen noch Cham, noch zijn zoon Kanaän, noch de broers Sem en Jafeth geacht werden Noachs “schaamte” te zien.

Wie nu heeft Noachs “schaamte” wél gezien en dat doorverteld? Cham? Of was het Kanaän? Gelet op Genesis 9: 22 en 24, kan het niet anders dan dat het Kanaän, de zoon van Cham geweest is die zijn vader, Cham, misschien zelfs wat lacherig, erop attendeerde. Maar er staat toch dat Cham “zag” (“ra’a”, Strongnr, 07200) dat zijn vader naakt was? Welnu, het Hebreeuwse werkwoord voor “zien” kan, net als in het Nederlands, ook iets anders aanduiden dan met de ogen waarnemen (bijv. Genesis 2:19, Psalm 89:48, Prediker 9:9). In het geval van Cham móet het wel om een “inzien” gaan.

Cham nam de waarneming van zijn zoon Kanaän dus serieus en heeft toen direct zijn broers Sem en Jafeth gealarmeerd. Daarop nam zijn oudste broer Sem het initiatief. “Hij nam” (“wajiekach”, Strongnr. 03947) een mantel om daarmee zijn vader, met de hulp van Jafeth, zonder diens “schaamte” te zien, op respectvolle wijze toe te dekken. Zo hebben Noachs drie zonen de eer van hun vader toch nog enigszins kunnen redden. Hen trof zodoende geen blaam, maar Kanaän wel!

De Schrift legde niet voor niets al in Genesis 9:18 en 22 de focus op Chams jongste zoon door nadrukkelijk te spreken van “Cham, de vader van Kanaän”. Bedenk daarbij ook dat het Hebreeuwse woord voor “zoon”, *been* (Strongnr. 01121) niet per se op een

eerstegraads nakomeling betrekking behoeft te hebben. Anders dan in het Nederlands onderscheidt de Hebreeuwse Schrift geen kleinzonen, achterkleinzonen enzovoort (zie bijv. Genesis 5:4), maar noemt ze allen “zoon” (bijv. Genesis 5:4).¹ Ook in de Griekse Schrift is dit te herkennen (Romeinen 8:14, Galaten 3:26, Efeziërs 1:5).

Toen Noach weer nuchter was, hoorde hij wat zich bij hem had afgespeeld en wat de kwalijke rol zijn “zijn kleine zoon” (letterlijk vertaald) daarbij geweest was. In deze context heeft het Hebreeuwse woord voor “klein”, *katón* (Strongnr.06996), betrekking op een familieverhouding en niet op formaat, leeftijd of rang. Cham was Noachs jongste zoon niet, maar Kanaän was dat wél van Cham (Genesis 10:6). Een en ander bewijst dat Noach niet door een kater per ongeluk over Kanaän een vloek uitgesproken heeft, maar wel degelijk doorhad wat de ware toedracht was geweest.

De vloek van Kanaän

Wat hield Noachs vloek feitelijk in? Dat hij – en zijn nakomelingen – niet dezelfde positie als Noachs overige nakomelingen zal hebben, maar een aan hen ongeschikte positie als *êbêd êbêdim*, “slaaf der slaven”, als nederigste slaaf, dat wil zeggen geheel onderworpen aan volstreekte dienstbaarheid! Hier moet onder “dienstbaarheid” niet het huidige wanbegrip “slavernij” worden verstaan, maar een staat van volstreekte ondergeschiktheid en afhankelijkheid.

Kanaäns nakomelingen, die wij kennen als Kanaänieten, mochten wonen in het land dat *Jahweh* uitdrukkelijk aan de Israëlieten beloofd had. De geschiedenis leert echter dat de Kanaänieten zich jegens Israël allesbehalve dienstbaar hebben

¹ Soms wordt met “zoon van zijn zoon” toch een kleinzoon bedoeld (bijv. Genesis 11:31) als dat de duidelijkheid van de tekst ten goede blijkt te komen.

opgesteld. Dat bewijst de strijd die Israël na zijn terugkeer uit Egypte voor het Beloofde Land heeft moeten voeren. Klaarblijkelijk hadden de Kanaänieten geen boodschap aan de vloek die Noach aan hun voorvader had opgelegd en dus ook niet aan de impact ervan, namelijk dat hun positie jegens Israël er een van dienstbaarheid en afhankelijkheid was.

Dat is trouwens tot op de huidige dag nog merkbaar in de beweringen dat de Joden bezetters van het Beloofde Land zouden zijn, terwijl dat historisch apert onjuist is. De onbijbelse benaming Palestina is feitelijk al een poging om voor de wereld Gods belofte aangaande Israël weg te moffelen.¹ Maar wat kan je anders verwachten van mensen die niet Gods Woord kennen, maar uit eigenbelang de oren liever naar andermans woord laten hangen?

Dat laatste gold ook voor de aanhangers van het christendom – oprechte christenen uitgezonderd - die vooral sinds de Middeleeuwen meenden dat Noach aan Cham de vloek had opgelegd en dat Cham de stamvader van negroïde Afrikanen was. Men achtte het toen geheel gerechtvaardigd om dat grote werelddeel te koloniseren en bewoners ervan massaal in slavernij weg te voeren.

De werkelijke reden was economisch gewin door nietsontziende exploitatie van in slavernij gevangen medemensen. De apostel Paulus merkte het in 1 Timotheüs 6:10 al op, concordant

¹ Voor zover is na te gaan, was het de geschiedschrijver Herodotos (5e eeuw v.Chr.) die het eerst over *Palaistiné*, had. De Romeinen, die geen boodschap hadden aan Gods belofte aan en handelen met Israël, namen de Griekse benaming over en noemden het veroverde gebied *Palaestina*. Die naam lijkt een verwijzing naar het volk van de Filistijnen. Op grond van wat zich in de Oudheid in het Midden-Oosten heeft afgespeeld, is het zeer onwaarschijnlijk dat de huidige “Palestijnen” van het oorspronkelijk zo genoemde volk afstammen. De enige overeenkomst is dat ook de moderne Palestijnen geen boodschap hebben aan Gods belofte aan en handelen met Israël en de Israëlieten als bezetters beschouwen.

vertaald: “Want een wortel van al het kwaad is de geldzucht.” Het brengt degenen die zich daarnaar uitstrekken van het geloof af. De geschiedenis bewijst de beschamende waarheid van deze stelling. Geschriften uit de eeuwen waarin de slavernij hoogtij vierde, bewijzen hoe de eigenaren van slaven zich als vrome christenen voordeden, maar als buikspreekers aan de Schrift een draai gaven die hun praktijken moesten rechtvaardigen, terwijl zij mijlenver van het geloof en Gods Woord waren afgedwaald.¹

Samenvatting

- Wij hebben diverse trefwoorden uit Genesis 9:20-27 onder de loep genomen en geconstateerd dat niet één daarvan voet geeft aan rechtvaardiging van slavernij zoals die de afgelopen eeuwen door de Nederlanders en andere Europeanen gepraktiseerd is.
- Bovendien logenstraffen deze trefwoorden, ook in de context van dit Schriftgedeelte, de aloude “theologische” argumenten om slavernij goed te praten.
- De term “vloek van Cham” is niet alleen inhoudelijk fout, maar ook taalkundig, want het is geen vloek *ván* Cham - alsof hij die zou hebben uitgesproken - maar het was Noach die Kanaän een vloek heeft opgelegd.

Ter onderstreping van een en ander hebben wij de trefwoorden nog eens afzonderlijk bekeken.

Vloek:

¹ Een schrijnend voorbeeld uit de vaderlandse geschiedenis is de predikant Jacobus Capitein. Hij was omstreeks 1717 uit Ghana in slavernij weggevoerd, maar kreeg later verlof en gelegenheid om te Leiden theologie te studeren. Hij publiceerde in 1742 zijn *Dissertatio Politico-Theologica de Servitute, Libertati Christianae non Contraria*, waarin hij, zoals de titel zegt, verklaart dat de slavernij niet in strijd is met de christelijke vrijheid. Een vriend schreef: “Aanschouwer, zie deez’ Moor. Zijn vel is zwart, maar wit zijn ziel, daar Jezus zelf als priester voor hem bidt.” Je moet het lef maar hebben!

- Een vervloeking of vloek die *door of vanwege God* wordt uitgesproken, houdt geen eindeloze verdoemenis in, maar wil iets of iemand met een bepaald doel op verre afstand zetten.

Slaaf:

- Het begrip “slaaf” volgens de Hebreeuwse Schrift biedt een geheel ander, respectvoller en menslievender beeld dan waarvan onze vaderlandse geschiedenis getuigt.
- In de Hebreeuwse Schrift worden "slaven" als mensen behandeld, in de Westerse “beschaving” als roerende zaken, gelijk dieren vatbaar voor koop en verkoop en zelfs voor een beestachtige behandeling.

Kanaän:

- Het was door *Jahweh* verboden iemands “schaamte”, geslachtsdelen, te zien. Het was echter niet Cham, doch zijn jongste zoon Kanaän die daadwerkelijk Noachs “schaamte” waargenomen heeft.
- Noach legde daarna aan Kanaän – níet aan Cham - een vloek op, inhoudende dat Kanaän en zijn nageslacht voortaan een volstrekt ondergeschikte en afhankelijke positie zou hebben, in het bijzonder aan Sem en zijn nageslacht.

Cham:

- De Schrift geeft geen voet aan de opvatting dat Cham iets met zwartheid te maken zou hebben, laat staan met een dergelijke huidskleur. Dat heeft Cham derhalve niet per definitie tot stamvader van de negroïde Afrikanen gemaakt.

De grove leugen:

- De leugen omvat veel meer, namelijk het selectief hanteren van Bijbelteksten en een volstrekt negeren van wat God in Zijn Woord werkelijk vastgelegd en bedoeld heeft. De zogenoemde “vloek van Cham” ressorteert overduidelijk onder een van de leugenachtige tactieken van de Tegenstander!

*Want een slaaf die in de Heer geroepen werd,
is vrijgelatene van de Heer*

*Evenzo is de vrije die geroepen werd, slaaf van Christus.
Jullie zijn tegen een prijs gekocht.
Wordt niet slaven van mensen!*

1 Corinthiërs 7:22-23

Meer uitgaven van Stichting Da-ath

Gratis bestellen: gorterd@protonmail.com

De zogenaamde Engelenwereld - A.E. Knoch

De Griekse noch de Hebreeuwse taal heeft een woord, dat aangeeft wat wij ons vandaag bij 'engel' voorstellen.

Als het woord aggelos overal waar het voorkomt met 'engel' vertaald was, dan hadden wij ook dat wat ermee bedoeld wordt, kunnen verstaan. Maar helaas verschijnt het alleen waar de traditionele overlevering dat verlangt. Dit is een duidelijk voorbeeld hoe discordante vertalingen de waarheid voor ons kunnen verduisteren in plaats van dat ze die laten zien.

Wie gaan mee bij de opname?

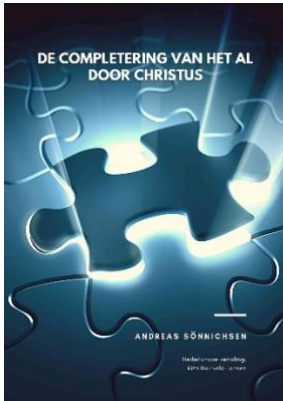
Date Gorter

Wanneer de Heer neerdaalt en de Zijnen roept: wie zullen Hem dan ontmoeten in de lucht? 1Thes.4:13-18

De bazuin is een groot genademoment. Misschien onbewust en onbedoeld, willen wij daar toch op één of andere manier een voorwaarde aan vastkoppelen.

De completering van het al door Christus *Andreas Sönnichsen*

In dit machtige woord wordt onthuld, dat wij compleet gemaakt worden tot het volledige complement van God, Efeziërs 3:19.

Dat wij echt de onschatbare waarde van dit kostbare woord duidelijk mogen beseffen! Want het voorziet in alles, en is volledig toereikend, zoals God Zelf!

De uitgeroepen gemeente: lichaam én bruid? *Date Gorter*

Efeziërs 5:22-33 vergelijkt de gemeente in een aantal aspecten met de gehuwde vrouw. De vraag is: horen wij als gelovigen bij de bruid?

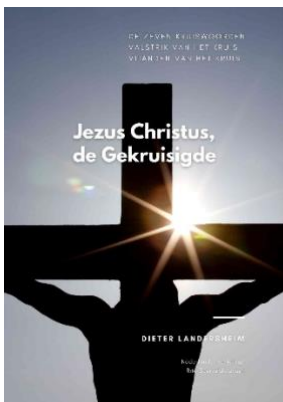
Het beeld van lichaam roept gelijkheid van bedoelen op met het Hoofd (Christus), maar het beeld van bruid doet dat beslist niet.

Leven in verwachting van Zijn komst *Dieter Landersheim*

Tot onze heerlijkheid behoort, dat wij in Christus Jezus met iedere geestelijke zegen te midden van de (op)hemelse schepselen gezegend zijn. En dat wij in de geest te midden van de (op)hemelsen gezet zijn.

Jezus Christus, de Gekruisigde *Dieter Landersheim*

Voor eigen gerechtigheid is bij God geen ruimte; als wij onszelf gerechtigheid toekennen, verachten wij het kruis van Christus, dat ons Gods gerechtigheid gaf.

Een typering van de vijanden van het kruis van Christus.

Heel de wapenrusting van God

Date Gorter

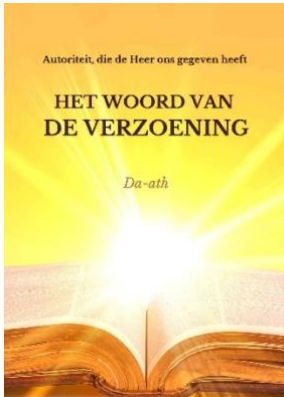

Heel de wapenrusting van God aandoen is noodzakelijk voor elk lid van het lichaam van Christus.

Deze uitgave geeft antwoord op: waarom aandoen? Tevens een nadere toelichting op de zeven onderdelen, zoals die te vinden zijn in Efeziërs 6:10-20.

Het woord van de verzoening

Date Gorter

De verdeeldheid bij de Corinthiërs was een ontkenning van de geestelijke eenheid die er is. Daarover spreekt de apostel in 1 Corinthiërs 12.

Hij benadrukt dat het één lichaam is met één geest en dat is natuurlijk niet voor niets. Zijn houding – een voorbeeld voor ons – was verzoenend, altijd, ook al werden zijn woorden en daden verkeerd begrepen!

Begrijp je wat je leest?

Werner Prolingheuer

In Handelingen 8 lees je dat een Ethiopisch machthebber van de koningin Candacé, de schatkistbewaarder, te Jeruzalem kwam om daar de God van Israël te aanbidden. Op de terugweg las hij uit een gekochte Schriftrol. Deze invloedrijke 'kamerling' was eerlijk genoeg om te erkennen, dat hij zonder leiding de betekenis van het gedeelte (hij las in Jesaja 53) niet kon begrijpen. Zijn wij altijd zeker, dat wij alles correct verstaan?

Hemel en hel

A.E. Knoch

Jezus zei tegen Nicodemus: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet wederom geboren wordt kan hij het koninkrijk van God niet zien - Joh.3:3. En Jezus zegt van mensen die verloren gaan:..waar hun worm niet sterft, het vuur niet uitgeblust wordt - Marc.9:44 Deze brochure geeft antwoord uit de Bijbel op de indringende vragen. Hoe kan God sterven van ongelovigen aanzien?

Jezus is opgestaan

A. Bouman A. E. Dekker

Deze brochure geeft antwoord op de vraag wanneer de Heer Jezus exact opgewekt werd door de heerlijkheid van de Vader. Was het op -wat wij kennen als- de zondag? Of was het een andere dag? Nauwgezet is iedere uitdrukking, elk woord dat van belang is, onderzocht. Het resultaat is voor u als gelovige wellicht verbijsterend.

Vergeving van zonden of rechtvaardiging?

Frank Goldammer

Jakob en Esau

Elmar Frey

'Ik ben blij dat mijn zonden zijn vergeven zijn omdat Jezus aan het kruis voor mij stierf!' Zeggen veel christenen. En rechtvaardiging? Het verschil is groter dan u denkt. 'Ik heb gekozen voor Jezus en ben ik gered!' Dat hoor je gelovigen zeggen. Jakob en Esau, u leest in Genesis en Romeinen 9 over deze tweeling. Het gaat om (uit)kiezen.

Wie doet wat? Wanneer? Gods woord

geeft uitsluitsel!

Schepping van de mens, Gods waagstuk?

Ludwig Wolf

Waagde God het met de schepping van de mens?

Zou de mens iets kunnen wat God niet voorzag?

Kon de mens zo uit de hand van God weglopen dat er geen redden meer aan is?

Op deze en meer vragen komt antwoord in deze brochure, uit Gods woord. Het geeft vrede en rust in het hart, wanneer we beseffen Wie Hij is.

Psalm 139 – vertaling en commentaar

Alfred E. Dekker

In Psalm 139 laat God via David weten dat God ons door en door kent; kende zelfs ons embryo. Ieder mens is voor God een open boek. Het maakt niet uit bij welk je hoort, wat je gelooft, in welke tijd je leeft en hoe je je gedraagt. Uiteindelijk zal álle knie voor Hem buigen en álle tong van harte belijden: Heer is Jezus Christus, tot eer van God, de Vader! Na lezing van deze psalm zal niemand dit nog

kunnen betwijfelen.